

SADRŽAJ

Zahvale urednika

Zahvale

Predgovor / 1

Uvod / 5

- PRVO POGLAVLJE: *Zaboravljeni trokut / 19*
- DRUGO POGLAVLJE: *Iskustva koja mijenjaju život / 35*
- TREĆE POGLAVLJE: *Princ Princetona / 71*
- ČETVRTO POGLAVLJE: *Uđi, tamni Gospodine / 113*
- PETO POGLAVLJE: *Jagannāth Purī i saga odvojenosti / 169*
- ŠESTO POGLAVLJE: *Put u Afriku / 201*
- SEDMO POGLAVLJE: *Primijenjena duhovna tehnologija / 245*
- OSMO POGLAVLJE: *Svjetski vođa i zaštitnik potlačenih / 291*
- DEVETO POGLAVLJE: *Dugo putovanje kući / 341*
- Pogovor / 395*
- Kronologija / 399*
- Vodič u izgovoru sanskrta / 403*
- Rječnik / 404*
- O knjigama Bhakti Tīrthe Swāmija*

PREDGOVOR

NJEGOVA SVETOST BHAKTI TĪRTHA SWĀMĪ
(*napisano mjesec dana prije no što je napustio ovaj svijet*)

Po mome skromnome mišljenju, Steven J. Rosen (Satyarāja dās) u mnogočemu je jedan od današnjih vodećih vaiṣṇavskih učenjaka zapadnoga svijeta. Smatram da njegova snaga leži u tome što bogatu vaiṣṇavsku kulturu drevne Indije koristi kako bi ukazao na važna suvremena pitanja i probleme. Vrlo vještım pozivanjem na vaiṣṇavske prethodnike i njihove filozofske zaključke, kako bi tu tradiciju analitički proučio i istaknuo njenu vrijednost radi sveopće dobrobiti, uspijeva pristupiti istinama i uvidima koji povezuju suvremene znanstvenike i sljedbenike raznih duhovnih putova.

Takvu ravnotežu učenosti i primjene očituje i u vlastitome životu tako što je i sam uistinu ponizan duhovni sljedbenik od 1973. godine te piše temeljita, dobro proučena djela. U Gauḍīya-vaiṣṇavsku tradiciju inicirao ga je 1975. godine Njegova Božanska Milost A. C. Bhaktivedanta Swāmī Prabhupāda, osnivač i duhovni učitelj Međunarodnog društva za svjesnost Kṛṣṇe (ISKCON-a). Satyarāja je od tada napisao više od dvadeset knjiga; bio je osnivač i glavni urednik časopisa *Journal of Vaiṣṇava Studies*, akademskog tromjesečnika koji cijene učenjaci diljem svijeta; pomoćni je urednik časopisa Hare Kṛṣṇa

pokreta *Back to Godhead*. Nedavno su ga zamolili da napiše udžbenik o hinduizmu kao dio serije uvodnih knjiga o glavnim svjetskim religijama (u izdanju izdavačke kuće Greenwood Press), koji će se naći na sveučilištima i u knjižnicama diljem Sjedinjenih Američkih Država i većeg dijela Europe.

Unatoč svom tom izdavačkom radu, ipak pronalazi vremena da savjetuje mlade (i starije) *bhakte* te akademike poznatih sveučilišta, na kojima se njegove knjige često koriste kao obavezna literatura. Ipak, uza sve to, smatram da je Satyarāja poput nedovršena djela – ne samo zato što uvijek iznova “brusi” svoju prirodnu nadarenost, što je vidljivo iz svake njegove nove knjige i novinskoga članka, već i samim time što dobar dio svjetske javnosti još uvijek nije upoznat s njegovim velikim doprinosima niti razumije dubinu onoga što je već ponudio svjetskoj zajednici.

Pa kad smo počeli razgovarati o pisanju moje biografije, osjećao sam da je to prevelika čast za mene, ali mi je istodobno mnogo značilo. Nisam mogao ni zamisliti tko bi drugi u ISKCON-u to mogao bolje obaviti, osobito ako se uzme u obzir pomalo tajanstvena i složena priroda moga života, koji se odvijao unutar bogate vaišņavske tradicije, ali isto tako bio prožet željom da se ona prenese u današnje okolnosti. Uvjeren sam da Satyarāja to razumije i da će sve to izraziti na jasan i pristupačan način.

Dok pišem ovaj predgovor, najvjerojatnije svega nekoliko dana prije napuštanja tijela, razmišljam o dva konkretna cilja za koja bih volio da se ovim djelom ostvare. Prije svega, Satyarājino opisivanje moje životne priče trebalo bi privući veću pozornost djelima moga i Satyarājinaoga duhovnog mentora, Śrīla Prabhupāde. I molim se da ukaže na sve ono čemu je Satyarāja svojim djelima već doprinio.

Neki će možda posumnjati u opravdanost pisanja duhovne biografije. Uobičajeno je da svaka religijska tradicija želi objasniti svoje postojanje preko života onih koji su stekli dobrobit

njenim slijeđenjem. Religijske biografije pišu se o svecima i onima koji su na dubok način utjelovili samu tradiciju. Međutim, biografska djela ponekad se pišu i o poniznim sljedbenicima, pojedincima koji vlastitom borbom pokazuju kako svatko može slijediti put svetaca.

Moji će učenici ovu knjigu možda čitati u prvome svjetlu, a prijatelji, dobronamjernici i braća po Bogu u drugome. U svakom slučaju, nadam se da će na neki način pomoći čitatelju da produbi vlastito razumijevanje svjesnosti Kṛṣṇe, uzvišene vaiṣṇavske tradicije koja predstavlja samu suštinu duhovne potrage. U vaiṣṇavizmu nije riječ o “mojoj religiji protiv tvoje”, već o znanosti o duši. Ove bi stranice to trebale pokazati.

Pišući ovu knjigu, Satyarāja će mi pomoći da nastavim živjeti kroz mnoge naraštaje kao sluga čovječanstva. Ništa drugo ne želim.

Tako sam počašćen što mi je Satyarāja blizak prijatelj. Često me znao duboko dirnuti. Godinama je mnogo toga davao meni osobno, ali i međunarodnoj zajednici, što je bilo od velike pomoći. Iako prezauzet, našao je vremena kako bi napisao predgovor za jednu od mojih knjiga, te na raznorazne načine pomaže mojim urednicima. Njegov sam vječni dužnik, osobito sada, dok mi pomaže umrijeti na bojnome polju, tako da i dalje mogu služiti svoga duhovnog učitelja, i nakon posljednjega daha.

Volim te, Satyarāja, i tvoju predivnu ženu i dijete koji te na tako krasan način podupiru u životu i radu. Veselim se našem ponovnom susretu u duhovnome svijetu kako bismo nastavili prekrasan odnos koji smo njegovali u ovome.